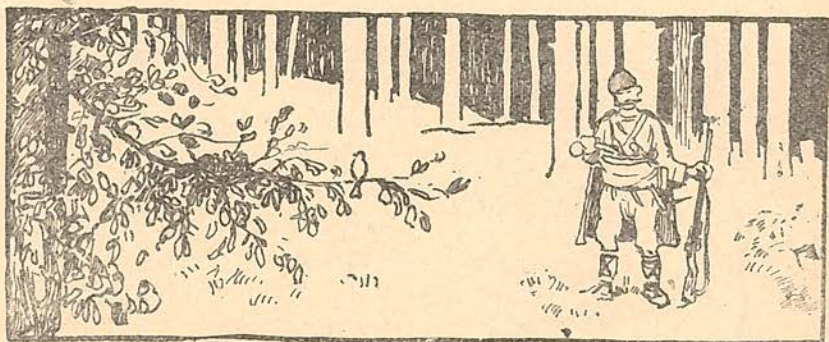

Златното пиле и Пройчо харамия.

(Народна приказка).

Имало едно време единъ харамия Пройчо. Той шеталъ изъ Стара-планина и познавалъ всички горски пжтечки, всички горски животинки и пилци. Еднажъ Пройчо се много зачудилъ като видѣлъ въ гората едно златно пиле. Перата му, човката и краката лъщѣли на слънцето и горѣли като пламъкъ. Пройчо тръгналъ следъ пилето и следъ него, следъ него стигналъ до гнѣздото му. А въ гнѣздото лежали две малки златни пилета.

Взелъ Пройчо дветѣ златни пилета и ги занесълъ въ Стамболъ*) подаръкъ на царя. Царьтъ се много зарадвалъ на тоя подаръкъ. Той далъ на Пройча две шепи жълтици и му позволилъ свободно да шета изъ горитѣ.

Три години наредъ Пройчо, всѣка пролѣтъ, взималъ златнитѣ пилета и ги занасялъ на царя. Като отивалъ за Стамболъ и се връщалъ отъ тамъ, Пройчо винаги спиралъ въ Едрене**) при приятеля си Яно Ковача и при него преспивалъ и почивалъ.

Когато дошла четвъртата пролѣтъ, златното пиле побѣгнало отъ Стара-планина и избѣгало въ Пиринъ-планина.

На върха на Пиринъ-планина имало самовилско езеро. Срѣдъ езерото — една висока — висока скала, а на върхъ на скалата — едно тънко дърво. На това дърво

*) Стамболъ — Цариградъ.

**) Едрене — Одринъ.